

NOV GROB

PAULINE MOSTEČNIK

Kakor smo včeraj poročali, je umrla po daljši bolezni v mestni bolnišnici Pauline Mostečnik, rojena Noč. Stara je bila 64 let in je stanovala na 1493 E. 65 St. Doma je bila iz Jesenic, od kod je prišla v Ameriko pred 28 leti. Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ.

Tukaj zapušta soproga Johna, nečake in nečakinje. V stari domovini pa štiri sestre in dva brata. Pogreb se vrši v četrtki zjutraj ob 9:15 uri iz Zakrjaškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9:30 uri in nato na pokopališče Calvary.

Domače vesti

Važna seja

Nocoj ob 7:30 uri se vrši redna seja društva Carniola Hive št. 493 TM v navadnih prostorih Slov. nar. doma na St. Clair Ave. Članice se vabi na obilno udeležbo, ker se bo ukrepalo o veselici, ki se vrši 17. septembra.

Glavni odbor Prog. Slov.

Članice glavnega odbora Progresivnih Slovencev so vabljene, da gotovo pridejo nocoj na sejo v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Pričetek seje bo ob osmih.

Pozdrav

John Zupančič iz Denverja, Colo., se je nahajal v Clevelandu prošli teden kot delegat na konvenciji ZSZ. Pred odhodom je naročil lepe pozdrave za vse prijatelje in znance ter je prošil, da mu znanci iz Hinja in Ambrusa na Dolenjskem oprežejo ker jih ni mogel obiskati. Njegov naslov je 3517 Brighton Blv., Denver, Colo.

V bolnišnici

V Doctor's bolnišnici na 12345 Cedar Rd. se nahaja rojak John Hegler iz Glass Ave. Prijatelji so vabljene, da ga obiščejo, mi mu pa želimo skorajšnje okrevanje!

V zadnje slovo

Članice društva sv. Ane, št. 4 SDZ so prošene, da pridejo nocoj ob 7:30 uri v Zakrjaškov pogrebni zavod, da izkažejo zadnjo čast umrli članici Apoloniji Mostečnik, jutri pa da se po možnosti udeležijo njenega pogreba.

Vile rojenice

Vile rojenice so se zgledale v ponedeljek pri Mr. in Mrs. John Knifke, ml. na 14509 Thames Ave. in jima pustile v spomin krepkega sinčka-prvorojenca. Mati, katere deklško ime je bilo Mary Troha, in sinček se do- ročita v Huron Rd. bolnišnici. Tako sta postala prvič "grandpa" in "grandma" dobro poznana Mr. in Mrs. John Knifke iz Neff Rd., ter John Troha iz Thames Ave. Čestitamo!

POROČEVALEC NYT O SVOJIH POGOVORIH Z MARŠALOM TITOM

Znani poročevalec New York Timesa C. L. Sulzberger je iz Beograda poslal daljše poročilo o svojih pogovorih z jugoslovanskim ministrskim predsednikom maršalom Titom. Izčrpniki tega poročila, ki je datirano z dne 5. sept., se glasijo:

Maršal Tito mi je danes rekel, da ekonomska blokada dežel Kominforme ne predstavlja več nobene grožnje Jugoslavije. Izrazil je zaupanje, da bodo norme jugoslovanskega pet-letnega načrta dosežene, kot so predvidevane, in da se bo vsled odlične letošnje žetve še bolj izboljšal položaj prehrane, ki se je že izboljšal od preteklega leta.

Maršal je izgledal prepričan, da vojna ne grozi svetu in je v zvezi s tem rekel:

"Želel bi poudariti, da ni nobenega razloga za zunanja ljudstva, da bi bila vznemirjena ali pa vzburkana, če mi sami nismo."

Na jugoslovanskemu šefu države, katerega so utrdile grožnje in težave v teku let, ko je bil poveljnik partizanov v drugi svetovni vojni, ni bilo opaziti niti najmanjših znakov utrujenosti zaradi živčne vojne v teku zadnjih tednov. Okrog njegove vile v udobnem predmestju Dedinje, se je nahajalo kot običajno, malo število straž; približno isto število, kot je število straž, ki čuvajo predsednika Trumana v Beli hiši v mirni dobi.

Spomini na zadnjo vojno so še vedno preveč sveži

Maršal je pojasnil v začetku pogovorov, da iz razumljivih razlogov ne želi govoriti o mednarodnem političnem položaju. Kljub temu pa je odgovoril na nekatera vprašanja.

"Pred nekaj dnevi sem v pogovori izjavil, in to trdim tudi sedaj, da ne verujem v možnost vojne na svetu. Ne predpostavljam, da bi katera koli dežela želela, da se ponovi takšen mednarodni konflikt, kot je bil nedavno končan, ali pa kar se tega tiče, celo hujiši.

"Grožnje takšne katastrofe onemogočajo možnost vojne. Posledice zadnje vojne so nam še vedno preveč blizu, da bi lahko imeli pomisleke na novo.

"To izjavljam kljub razlikam, ki obstojajo na svetu in kljub vojnemu hujškanju v nekaterih državah. Kljub tem dejstvom, trdim da vojne ne bo."

Maršal Tito je odgovoril tudi na vprašanje glede govorice o katastrofalnem ognju v reški rafineriji petroleja.

"Stvar je v resnici bila neznanstvena. Bil je mali ogenj v delu rafinerije za odpadke, toda skupna škoda je 100,000 dinarjev, kar je neznatna vsota. Hitra akcija požarnih brigad je preprečila stvarno škodo. Mi sedaj preiskujemo vzroke ognja."

Z izjemo gornjih točk se je pogovor sukal okrog ekonomskih zadev. Začel jih je z izjavo, da je sprejel predstavnike misije Mednarodne banke za rekonstrukcijo in razvoj, ki se sedaj nahaja v Jugoslaviji in proučuje jugoslovansko zahtevo za posojilo. Kar se tiče pogajanj, je Tito dejal, da "zelo napredujejo."

Zatem je Tito analiziral napredek petletnega načrta Jugoslavije in splošen ekonomski položaj države. Izjavil je, da bodo dosežene vse norme, kot se je to predvidevalo, z izjemo elektrifikacije dežele.

"Vzrok, da je ta program pri-

šel v težave je, ker nam oprema, ki so nam jo obljubile nekatere države, ni bila poslana."

Ameriški strokovnjaki bodo prihajali v deželo

Maršala sem vprašal, če se bo vposlilo zunanje strokovnjake, da se olajša zapleten program industrijskega razširjanja, ki je predvidevan v petletnem načrtu. V zvezi s tem sem omenil ameriško jeklaro, ki je bila naročena. Odgovoril je:

"Nisem seznanjen s klavzulo v pogodbi glede jeklarne. Toda predvidevam, da nam bodo ameriški strokovnjaki pomagali pri instalaciji jeklarne. Želim reči, da mi že imamo dosti zunanjih tehničnih strokovnjakov in da jih bomo verjetno imeli tudi v bodoče. To je seveda odvisno od obsega zunanje opreme, ki jo bomo dobili. Na primer, če bomo kupili več strojev v Zedinjenih državah, bomo rabili več ameriških strokovnjakov, da nam pomagajo instalirati to opremo."

Kmečke zadruge

Na vprašanja, če obstoja kakšen določen program za kolektivizacijo poljedelstva, je maršal Tito odgovoril:

"V naši državi obstoja nekaj, kar se razlikuje od kolektivnih farm. Mislim kmečke zadruge. To ni popolnoma ena ter ista reč. Mi nimamo nobenega določenega programa, kar se tega tiče. Dalje bi želel pojasniti, da država ne širi to gibanje s prisilnimi merami.

"Nasprotno, to delamo na splošno z izobrazbo in orijentacijo kmetov, ki postopoma spoznavajo, koliko jim koristijo zadruge.

"Mi imamo več vrst zadrug, ki se porajajo v enostavni in grobi obliki, ki jih vsak razume, in se razvijajo skozi razne stopnje v četrti in bolj sestavljeno obliko.

"Poudarjam, da se ne rabi sila ali pa ustrahovanje za dosego tega. To je popolnoma prostovoljno gibanje in bo takšno tudi ostalo."

VELIKI PETEK BO NA ČESKEM OB NEDELJAH

PRAGA, 4. sept. — Češkoslovaška vlada je danes naznanila, da bo uvedla male spremembe v cerkvenih praznikih, tako da bodo praznovani ob nedeljah, ne pa ob delovnikih. Veliki petek bo tudi nedeljski praznik.

Vzrok za te spremembe je čisto ekonomski. Češkoslovaška vlada ne more dovoliti preveč cerkvenih in drugih praznikov, ker ljudje morajo delati. Naznanjeno pa je bilo, da se bo obnovilo stare praznike takoj, ko bodo ekonomski interesi države to dovolili.

STROJ, KI IZKOPLJE GROB V 30 MINUTAH

SEATTLE, 4. sept. — Tukaj so danes preiskovali neki stroj, ki izkoplje grob v 30 minutah. Smatra se, da bo stroj popolnoma zamenjal pokopališčne delavce, katerim je vzelo štiri do pet ur, da so z lopatami in kram- pi izkopali grob.

JUGOSLAVIJA BO DOBILA NA ZAPADU SE VEČ POMOČI

BEOGRAD, 6. sept. — Na osnovi zanesljivih poročil se da domnevati, da bo jugoslovanska vlada maršala Tita dobila od Zedinjenih držav in Anglije še več opreme, ki jo ne more dobiti od vzhodno-evropskih držav.

Večinoma si bo Jugoslavija preskrbela opremo za težko industrijo z \$60,000,000 v direktnih posojilih, \$25,000,000 od ameriške Izvozne-uvalne banke in \$36,000,000 v angleškem kreditu.

Ameriško posojilo bo uporabljeno za nakup strojev za moderniziranje bogatih rudnikov bakra, svinca in cinka v Jugoslaviji. Posojilo pa bo Jugoslavija verjetno odplačala s pošiljkami teh rud, ki jih Zedinjene države kopičijo.

Jugoslovanski voditelji trdijo, da Sovjetska zveza ni hotela pošiljati v Jugoslavijo opremo za težko industrijo, ker da je želela, da bi Jugoslavija ostala poljedelska dežela.

Kar se tiče angleškega kredita v znesku \$36,000,000, bo ta kredit del petletne trgovinske pogodbe med Anglijo in Jugoslavijo, katere pogodba se nanaša na izmenjavo blaga v vrednosti okrog \$500,000,000.

Robeson obsodil ponovljen napad veteranskih skupin

PEEKSKILL, N. Y., 6. sept. — Zamorski bariton Paul Robeson je danes obsodil ponovljeni napad desničarskih veteranskih skupin na progresivce, ki so se udeležili njegovega koncerta preteklo soboto. Izjavil je, da so mnoge od 15,000 udeležnikov napadli državni in lokalni policaji. Kar pa se tiče samega koncerta, je rekel, da so udeležniki bili mirni in roljubni ameriški državljani.

Robeson je omenil ukaz guv. Deweya uradnikom westchesterskega okrožja, da naj preskrbijo policijsko zaščito za posetnike koncerta.

"Poslal nam je storm-truperje. Hotel je ustvariti vtis, da nas bodo prišli braniti, toda v resnici so nas pa pretepali."

Medtem so Robesonovi podpiratelji priredili proteste proti nasilju desničarskih veteranskih skupin, med katerimi se nahajajo tudi katoliški veterani, in zahtevali od predsednika Trumana, naj v New Yorku upošteva "red in zakon." Obenem so zahtevali, da se pokliče na odgovornost guv. Deweya in uradnike Westchester okrožja, ki niso preprečili nasilja.

AMERIŠKA MLADENIČA V RUSKEM UJETNIŠTVU

FRANKFURT, 6. sept. — Sovjetske oblasti so danes naznanile, da bodo izpustile dva ameriška mladeniča, ki sta bila aretirana v sovjetski zoni julija meseca.

Mladeniča, 20 let star Warren Oelsner in 18 let star Peter Sellers, sta z bicikli krožila po Nemčiji. V sovjetski zoni pa sta slikala neko mesto, nakar sta bila aretirana. Ameriške oblasti so naznanile, da bosta takoj poslana domov v Ameriko.

Bevin pravi, da Anglija ne zahteva denarne pomoči od Zedinjenih držav

Veteran ustrelil 12 oseb; ranil 4

CAMDEN, N. J., 6. sept. — Bivši vojak Howard Unruh je danes na najbolj prometni ulici Camdena ustrelil 12 oseb, štiri pa težko ranil.

Unruh je brez besede stopil na ulico oborožen z nemško avtomatično pištolo in ustrelil vsakega, katerega je srečal vzdolž River Road. Policija je izjavila, da je po končanem pokolju ulica izgledala kot "bojišče." Ko je potrošil vse naboje v avtomatični pištoli, se je Unruh vrnil v svoje stanovanje, se zabarikadiriral in 45 minut streljal na policaje. Končno so ga izgnali s solznimi bombami. Iz stanovanja je prišel ranjen in se mirno predal.

Na zaslišanju je Unruh izjavil, da so njegovi sosede "širili govornice" o njemu in se je odločil, da temu stori konec. Priznal je, da je pokol dobro premislil. Posebno so se mu zamerili neki lekarnar, brivec, čevljar in krojač v sosedstvu, ki da so "obreklivali" njegov značaj.

Unruh je dalje rekel, da je snoči šel v gledališče, kjer je gledal neki kriminalni film. "Ko sem se ob 3. uri zjutraj vrnil domov, sem sklenil, da jih bom ubil."

Sosede so izjavili, da se je Unruh večkrat sprehajal po ulici in čital sv. pismo. V njegovi sobi pa je poleg številnega orožja, pušk in nožev, bilo najdeno tudi odprto sveto pismo.

Unruh je bil rojen leta 1921. V armado je bil vpoklican leta 1942 in se je tri leta nahajal v Nemčiji in Avstriji. Njegov brat je izjavil, da se je po svoji vrtnitvi popolnoma spremenil in da je bil zelo nervozen. Vpisal se je tudi na univerzo, toda jo je pustil in večinoma bil brez dela.

Nekateri menijo, da je Unruh blazen, drugi pa, da je v vojni imel strašne skušnjaje, ki so mu zatemnile um. Po izpovedi prič, je predvojni bil miren mladenič in bil zelo navezan na svojo mater.

Unruhove žrtve so:

Dve leti star Thomas Hamilton, šest let star Oris Smith, 28 let stara Mrs. Helga Zegrino, 45 let star zavarovalniški agent James J. Hutton, 33 let star brivec Clark Hoover, 27 let star John Pilarchik, 24 let star televizijski agent Alvin M. Day, 40 let star lekarnar Maurice Cohen in njegova 38 let stara žena Rose, 63 let stara Mrs. Minnie Cohen, mati lekarnarja, 60 let stara Mrs. Emma Matlack in njena 43 let stara hčerka Mrs. Helen Wilson.

BIVŠI POVELJNIK PEARL HARBORJA. GEN. SHORT, UMRL

DALLAS, 3. sept. — Danes je tu umrl v starosti 69 let bivši poveljnik Pearl Harborja major gen. Walter C. Short, ki je bil vpokojen po napadu Japoncev na Pearl Harbor 7. dec. leta 1941.

Gen. Shorta so obtožili, da je bil odgovoren za katastrofalen poraz ameriških sil v začetku vojne, toda z druge strani so ga mnogi branili. Zadnja leta je imel srčno napako, vsled katere je tudi umrl.

NEW YORK, 6. sept. — Angleški zunanji minister Ernest Bevin je danes izjavil, da želi razpršiti zgrešena mnenja, da je prišel v Zedinjene države z namenom, da bi dobil za Anglijo nadaljno pomoč v denarju.

Bevin je prišel v Zedinjene države z ladjo "Mauretania" in sicer kot šef angleške ekonomske delegacije, ki bo v Washingtonu imela konference z ameriški uradniki glede obupnega ekonomskega in finančnega položaja Anglije.

"Naše težave moramo rešiti na drugačen način," je izjavil Bevin. "Storiti moramo ukrepe, s katerimi bomo dosegli trajno rešitev. Sem nismo prišli, da bi razmotrivali o interesih drugih držav."

Z Bevinom je pišel tudi finančni minister Sir Stafford Cripps. Poleg Anglije in Zedinjenih držav pa bodo konferenci prisostvovali tudi kanadski predstavniki.

Bevin je dalje rekel, da je namen konference, da se razmotri va o ravnesju med sterlinskim in dolarskim področjem in najde način, potem katerega se bo odstranilo obstoječe neravnovesje med obema področjima.

Proti-angleške demonstracije prirejene v New Yorku

Ko se je angleška delegacija izkrcala s parnika, so bile v bližini pristanišča prirejene proti-angleške demonstracije, pri katerih so sodelovali tudi ameriški židje.

Angleški zunanji minister je poudaril, da ima angleška delegacija obsežen dnevni red za konferenco. Po njegovem mnenju bo ta konferenca sredstvo, da se "izvojuje zmago za en svet s v o b o d n i h in demokratičnih ljudstev." Omenil je tudi angleške napore, da se utrdi Bruseljski pakt, strni angleške kolonije, izvede Atlantski pakt, ustanovi Svet Evrope in sestavi "svobodno vlado zapadne Nemčije."

V svojih izjavah ameriškim častnikarjem je Bevin omenil tudi Sovjetsko zvezo, ko je poudaril, da je namen konference, da se izvojuje en svet, izven "sovjetske oligarhije." Dalje je rekel, da od vseh teh ciljev ne bo nič, če se ne bo odstranilo ekonomske težave. Pohvalil je tudi Marshallov načrt, odnosno ameriško pomoč v okviru tega načrta.

"Neumnost je trditi, da je Marshallov načrt ali Organizacija za evropsko ekonomsko sodelovanje propadla. Ne vem, kaj bi se brez nje zgodilo. Rešila je Evropo pred popolnim kaosom in polomom."

1,000 ŽRTEV STRAŠNEGA OGNJA NA KITAJSKEM

CANTON, 4. sept. — Kitajski nacionalisti so danes doživeli dva težka udara — vsled lokalnega upora so izgubili mesto Kunming, mesto Čungking pa je bilo pozorišče katastrofalnega ognja, v katerem je zgorelo 1,000 Kitajcev.

Vsled napredovanja komunističnih armad so nacionalisti začeli bežati iz Cantona v Čungking, svoje novo glavno mesto. V petek pa je nenadoma izbruhnil ogenj, ki je uničil 7,000 poslopj.

Ameriški admiral pri gen. Francu

LA CORUNA, Španija, 5. sept. — Poveljnik mornariških sil na Sredozemlju admiral Richard L. Conolly se je danes sestel s španskim fašističnim diktatorjem generalisimom Franco.

Po več kot eni uri pogovorov je Conolly predstavil Francu ameriške častnike štirih bojnih ladij, ki so na obisku v španskih pristaniščih, kakor tudi druge visoke častnike.

S Conollyem so bili: admiral George R. Henderson, major Robert W. Harper, brigadni gen. William L. Ritchie in mornariški atašej Preston Marcer.

Ameriški častniki so Franca obiskali v njegovem letovišču in se po sestanku vrnili na svoje bojne ladje v El Ferrolu. Sam admiral pa je na bojni ladji "Columbus" priredil sprejem za španske častnike in uradnike.

Ameriški mornarji pa so medtem obiskali Madrid, kjer so bili gostje Francove vlade. To je prvič, odkar sta Hitler in Mussolini pomagala Francu na oblast, da so ameriški mornarji obiskali španska pristanišča.

DELAVEC OBTOŽEN, DA JE DRUŽBI "KRADEL ČAS"

ELIZABETH, N. J., 5. sept. — Pojutrišnjim se bo v tukajšnji sodnijski začela obravnava proti Charlesu MacLarenu, ki je obtožen, da je "ukradel" družbi Phelps Dodge Copper Products Corp. "za \$29.75 časa."

MacLaren je baje v tovarni delal anteno za svoj televizijski aparat. Poleg časa je, kot pravijo predstavniki družbe, uporabljal material za anteno, ki je lastnina družbe. Vkupno je družba bila oškodovana za \$50.04.

MacLaren je leta 1946 vodil stavko proti družbi, ki ga je sedaj spravila pred sodnijo.

Letalec Odom ubit v letalskih tekmah

Znani letalec William P. Odom je predvčerajšnjim v letalskih tekmah treščil s svojim letalom v neko hišo v Berea. Hiša se je vnela in v ognju sta dobila težke opekline Mrs. Bradley Laird in njen 13 mesecev star sin. Mati in sin sta vsled opeklin umrli, dočim je truplo Odoma popolnoma zgorelo.

Na obisku

Iz Waukegana, Ill., sta prišla na obisk v Cleveland obče poznana Mr. in Mrs. Jože Zelenc. Tu ostaneta teden dni in nastanila sta se pri Mr. in Mrs. Anton Ogrin na 423 E. 146 St. Pozdravljata vse znanee in prijatelje. Z njima je prišel tudi Jakob Nagode, ki se nahaja pri nečaku Petru Nagode na E. 246 St., spotoma pa je tudi obiskal sina v Akronu, Ohio.

Išče se rojaka

Rojak Frank Repar je prošel, da se zgleda na 18603 Muskoka Ave., kjer imajo važno sporočilo zanj.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:	
(Po raznašaleu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:	
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NAŠI NARODNI PARKI

Iz velike divjine, ki je bila nekoč Amerika, so ohranile Združene države za ljudstvo krasne slikovite površine, širne gozdove in mnogo krajev znamenitih radi zgodovinske ali prazgodovinske važnosti ali znanstveno zanimivih. Z izjemo državnih gozdov so te javne površine, ki jih upravlja zvezna vlada, delokrog National Park Service (United States Department of the Interior). Najbolj zanimivi so seveda narodni parki. Prva površina, ki se jo je določilo "v korist in razvedrilo ljudstva," je Yellowstone Park v državi Wyoming, kateri obsega več kot dva milijona akrov; v njem se nahaja tri tisoč gorkih vrečev, visok vodopad in veliko svetišče za divjačino. Ustanovljen je bil 1. 1872.

Tekom 77-tih let izza 1. 1872 se je določilo nadaljnjih 27 narodnih parkov. Večina teh se nahaja v zapadni polovici dežele. Vključujejo Mount Rainier National Park (Washington) z ledeniki, ki se raztezajo z vrha, po katerem je imenovan, in gostimi gozdovi; skoro milijon akrov obsegajoči Glacier National Park (Montana) s krasno slikovitim Rocky Mountain gorovjem, ledeniki in jezери; Carlsbad Caverns National Park (New Mexico) v obsegu 45 tisoč akrov z največjim znanim labirintom votlin; Grand Canyon National Park (Arizona) z miljo dolgo, globoko strugo, katero so izprale tekom časov deroče vode reke Colorado; Sequoia National Park (California) s kotlinami velikanskih sekvoja dreves, ki so najbrže največja in najstarejša živa bitja na svetu, ter veličastno gorsko slikovitostjo.

V vzhodni polovici dežele vključujejo narodni parki Isle Royal (Michigan) največji otok v Superior jezeru, znamenit radi značaja divjine, z velikimi čedami jelenov s ploščatim rogovjem, bakrenimi rudokopi, ki so obstojali še predno je odkril Kristof Kolumb Ameriko; Great Smoky Mountains (North Carolina-Tennessee), najvišje pogorje vzhodno Black Hills Dakota držav, znamenite radi različnosti in bujnosti rastlinskega življenja; Everglades (Florida), del edine skoro-tropične površine v Združenih državah, s širokimi vodotoki, obširnimi mangrove gozdovi (mangrove drevesa imajo gosto množino podpornih korenin nad zemljo), prerije z nazobčano travo in obilico raznih ptictev.

Ugodnosti za obiskovalce narodnih parkov preskrbe zasebniki, ki imajo dovoljenje National Park Service. Tekom poletja je pa mnogo priglasi in oni, ki si niso preskrbeli prostora dovolj v naprej, so mnogokrat razočarani ako dospe na višku potovalne dobe poletja. Vendar pa nudijo narodni parki z izjemo Carlsbad Caverns onim, ki žele prinesiti lastne šotore ali druge pripomočke, brezplačno prostor za življenje na prostem.

Poleg tega da skuša National Park Service ohraniti značaj divjine v naših narodnih parkih (z izjemo male površine, izboljšane za večjo udobnost obiskovalcev), skuša tudi varovati obiskovalce, ker je velika večina istih neizvedena z ozirom na gorske vrhove, ledenike, gosto gozdove in divjačino. Service je radi tega izdala pravila, ki so uspeh dolge in težavne izkušnje čuvaje (ti so navadno visokošolci gozdarskih in sorodnih šol). Service izjavlja, da je plavanje posameznikov, izprehajanje posameznikov in hribolastvo posameznikov vabilo za nesreče. "Ostani na stezi" je eno svarilo; drugo je: "Ne ponujaj medvedom hrane; ne hodi preblizu njih; ne slikaj jih od preblizu." Videti je pa tudi tiskana svarila glede kajenja in kurjenja na prostem, vse to z ozirom na varnost obiskovalca, v obrambo parkov in za to, da se bodo tudi bodoči rodovi Amerikancev lahko veselili v teh oddelkih divjine. Ta svarila se obračajo po vremenu, mokro ali suho; a kakršnokoli si bodi vreme, gozdni požari ogrožajo vedno naše narodne parke.

Nekaterim obiskovalcem določbe ne ugajajo, toda upravitelji parkov niso odgovorni samo za to, da postanejo naši narodni parki podlaga za razvedrilo; odgovorni so tudi za to, da se zmanjša možnost ponesrečenj obiskovalcev, ki vsako leto prihajajo.

—Common Council

ČEH NAPADEL TISK ZAPADNIH DEŽEL

BUDIMPEŠTA, 3. sept.—Glavni tajnik Mednarodne zveze časnikarjev Jiri Hronek je snoči v svojem govoru na drugem kongresu Svetovne mladinske federacije izjavil, da je svoboda ti-

ska v zapadnih držav v pravem pomenu besede "svoboda laganja." Hronek, ki je Čeh, je pristavil, da le v Sovjetski zvezi in ljudskih demokracijah ljudstvo lastuje tisk, film in radio, dočim so na zapadu pod kontrolo kapitalistov.

Ilija Ehrenburg:

V AMERIKI

Amerikancem se mudi

Ljudje hite ne samo po Broadwayu, marveč po vseh avenijah in ulicah New Yorka, po vseh avenijah in ulicah drugih ameriških mest, hite dan in noč, hite moški in ženske in otroci. Starcev pa je po mestih malo: očitno se jim mudi umreti.

Preden sem prišel v Ameriko, sem mislil, da delajo Amerikanci vse dosti bolj urno kakor Evropejci. Toda tu vlečejo vse na dolgo po papirju in se posvetujejo in pregledujejo, treba je čakati v predsobah in imajo zmešnjave. Tu počasi izdelujejo načrte, počasi se pripravljajo do tega, da bi jih izvršili; ko pa začnejo kakšno stvar serijsko izdelovati, delajo urno. Vsekar pa se Amerikancem vselej zelo mudi, celo tudi tedaj, kadar lenarijo ali so na oddihu — takšen je pač slog njihovega življenja.

Nekaj Francozov se je prerokalo, zakaj se Amerikancem vselej nekam mudi, pa so sklenili, da bodo to preverili. Neki Francoz je vzel na piko preprostega Amerikanca, ki je ob devetih zjutraj planil iz svoje hiše. Francoz ga je zasledoval. Zasopel od hlastanja si je Amerikane kupil dnevnik, ne da bi ga razgrnil, spotoma brž kupil cigaro in planil v podzemsko železnico, kjer je vse odrinil; skušal je pogledati v dnevnik, pa ni utegnil — na glas se je razburjal, da bo prepozno. Ko je stopil iz podzemne železnice, je hitel proti nekemu nebotičniku. Ko je videl, da se dvigalo šele pripravlja, da bi dvignilo ljudi na vrh, je svojo hojo spremenil v galop; naposled je prisopihal do svojega šestintridesetega nadstropja in brž odklenil vrata v svojo pisarno. Vrata so bila steklena; Francoz se je prislomil ob šipo. Amerikane je živčno obesil suknjč na obešalnik, sedel v naslonjaj, prižgal cigaro, razgrnil dnevnik in pripravi zaspal. Saj ni imel kaj opraviti; mudilo se mu je zgolj zato, ker ni bil vajen tega, da se mu ne bi mudilo.

Castilci dolarja

V Ameriki je priglasih zelo mnogo veroizpovedi, toda najbolj popularna vera je — češčenje dolarja. Dolar — ni samo denar; dolar je božanstvo, sreča, misterij.

Ko mi je neki umetnostni kritik predstavil mladega umetnika, je mimogrede izgovoril njegovo ime in priimek, nato pa je s poudarkom odzgoval: "Tri tisoč dolarjev."

Kdor bi rad izkazal prijatelju poklon, mu reče: "Vi ste pa danes sveži in čili kakor milijon dolarjev."

Povabili so me na obed nekega naprednega društva. Kosilo je bilo kakor po navadi: kompot z majonezo, kosi orjaške kokoši, ki bi jo po pravici imenovali krilatega poudnega konja, in slednjič sladoled; vse to smo zalivali z ledeno hladno vodo. Najimnitnejši gostje so sedeli na odru. Ko smo vsi posrebrali sladoled, je predsedujoči udaril z lesenim kladivcem po mizi in pričel govoriti o prednostih miru pred vojno, ali bolje, prebral je poročilo, ki je bilo že poprej napisano! Takisto reče je premlevalo še četvero drugih govornikov. Nato je stopila k mikrofonu neka pevka in zapela sanjavo romanco. Za njo pa je prišel na vrsto evangelijski pastir, strokovnjak v nabiranju denarja. Vsi vemo, da znajo pastirji nabirati denar dosti bolje kakor inženirji, zdravniki in novinarji. Zato pa tudi imajo pastirji svoj postranski zaslužek v tem, da večer za večerom nabirajo pri različnih večerjah denarce, zdaj v prid kakšni univerzi, potem v pomoč kitajskim misionarjem, pa spet v prid policijskim sirotam. Ta večer je

pastor nabiral denar v prid "zaščiti miru"; govoril je prav gromko in zanosno in je široko krillil z rokami. Pred njim je ležal spisek oseb, ki so že vnaprej privolile, da bodo prispevale tisoč ali pet sto dolarjev. Z izrazom visokega začudenja je pastor zakričal: "Mister Smith me je pretresel s svojo darežljivostjo — pravkar so mi sporočili, da žrtvuje tisoč dolarjev!" ... Razleglo se je dolgotrajno ploskanje. Mister Smith je vstal in se ljubeznivo priklanjal na vse strani. Potem je pastir prešel k tistim, ki so dali po dve sto dolarjev. Dekleta so tekala med stoli in pobirala čeke. Ko pa sem jaz povedal, da so pri nas ljudje v borbi za domovino darovali svoje življenje dosti bolj skromno kakor darujejo prisotni dolarje, me niso razumeli in me je neki Amerikane sočutno vprašal: "Menda niste bolni?" ... Mož je bil "progresiven", zato se je lahko odrekel vsemu, samo ne dolarjem.

Poleg češčenja dolarja je splošno razširjeno češčenje uspeha. Enakovredni so uspehi senatorja in filmske zvezde, boksarja in gangsterja. V nasprotju z evropsko buržoazijo se le malo menijo za preteklost; človek lahko bankrotira in zleze globoko na dno, toda če se mu posreči, da vnovič izplava, ga sprejmejo kot zmagovalca.

Konferansje v nočnem zabavišču oznanjajo občinstvu: "Med nami je sloveč ruski pisatelj." Ljudje ploskajo. Nato razglasi konferansje, da so v dvorani še drugi imenitni gostje: senator, znamenita pevka in neki Dawis. Zakaj pa je slaven tale Dawis? Mož ima veletrgovino z električnimi potrebščinami in je po vojni trikratno povečal svoj obrat. Ljudje ploskajo.

Ljubijo rekorde. Neki pridnikar je nedavno prej rekel v cerkvi: "Ježus Kristus je zlasti veliko zato, ker je ustavil sonce in s tem posekal vse rekorde v čudežih..."

"Levi rjovejo, optimisti" se hohčejo

Amerikanci ljubijo klube; biti član kakršnega koli kluba je trgovskemu človeku pa celo tudi povprečnemu razumniku neogibno potrebno, saj ga drugače nihče ne upošteva. Razen tega je klub tisti, ki pripomore k raznovrstnim kupčijam, čemur pravijo Amerikanci business. S pomočjo kluba lahko ugodno kupuje ali prodaja. Klubi prirejajo sleherni teden v kakšnem hotelu poslovne zajtrke. Enkrat na leto prirede obed, ki se ga udeležijo člani kluba s svojimi soprogami. Klubi so različni. So klubi "levov", "jelenov", "optimistov" in še mnogih drugih. Povedal vam bom o zajtrku kluba "levov" v nekem južnem mestu.

Zbrali so se ugledni trgovci srednjih let. Sleherni izmed njih je imel na prsih tablico iz kartona z napisom, kje in s čim trguje. Predsednik je udaril s kladivcem in bodro vzkliknil: "Zdravo, levi!"

Tedajci so vsi trgovci vstali in štirikrat zarjuli: "U!U!U!U!"

Kar prestrašil sem se. Pa so mi razložili, da s tem ponašajo levje rjovenje.

Nato predsednik predstavi zbranim dva nova klubska člana: "To sta naša nova leva. Povejte Jack, kako bi se radi imenovali v našem krogu?"

Ganjeni trgovci je odgovoril: "Srečni".

Drugi, ki je bil plešast, si je izbral ime "Urni".

Predsednik je razglasil, da prisostvuje zajtrku tudi gost — predavatelj, profesor narodnega gospodarstva, ki bo predaval "levom" o zabodah Washingtona. Profesor je nastopil z grozovito obdolžitvijo. Washington,

se pravi "Bela hiša," daje potuho združništvu in s tem za daja udarec zasebni pobudnosti: "Tako se kaj lahko pogreznemo v evropsko barbarstvo, se pravi, v socializem!" ... Levi so razburjeni zarjuli.

V Ameriki je tri sto in petdeset klubov "optimistov". V nekaterih mestih se optimisti sleherni teden hohočejo, prav tako kakor levi rjovejo. Vprašal sem nekega detroitskega "optimista" v čem se izraža optimizem klubšev. Pa mi je odgovoril: "Prizadevamo si, da bi vsi veselo gledali v prihodnost, zato prispevamo denar za vzgojo neke sirote."

Združjenje klubov optimistov je nedavno priredilo "optimistični teden". Optimisti pa tudi njihovi znanci pesimisti so prejeli dopisnico, na kateri je bila natisnjena filozofija optimizma, kakor ga razlaga mister Larson. Med zapovedmi optimizma so tudi takšne: "Bodite za uspeh svojega tovariša prav tako navdušeni kakor ob lastnem uspehu!" — "Dajte spoznati svojim tovarišem, da v življenju kaj pomenijo!" — "Pozabite na neprijetnosti v preteklosti in mislite samo na srečno bodočnost!"

Nekateri klubi so pa bolj specialnega pomena, tako na primer "klub ljubiteljev koz v dolini San Ferdando". Kakor vemo, je pri preizkušnji atomskih bomb na Bikiniju šlo po zlu tudi nekaj koz. Člani imenovane kluba so sklenili počastiti žalostni dogodek: spustili so zastavo na pol droga in priredili žalnico. Kajpak, sleherni se zabava, kakor ve in zna. Toda kulturno raven kakšnega naroda sodimo ne le po njegovih tehničnih prodobitvah, marveč tudi po njegovih zabavah.

Amerikanci znajo kako zaslužiti denar, niso pa se še naučili, kako ga je treba zapravljati. S tem nočem reči, da so skopušni; nikakor! Denar zapravljajo naglo in brezumno, toda pri tem niso pravi nič domiselni. Delajo dosti bolj nadarjeno, kakor se znajo zabavati. V kinematografu me je presenetilo poneumnjevanje. Ljudje dremlejo, iznana pa izbruhne hrupen, nekako mehaničen smeh.

Fant povabi svoje dekle v kino; po predstavi jo pospremi in ko stojita pred durmi, ponavlja dekle prične besede: "Zdaj me lahko poljubite — potem pa na svidenje!"

Neki Amerikane mi je rekel: "Mi imamo puritansko moralo, ki jo pa omiljuje obilen whisky." Tu pijo zelo mnogo, pijo, da bi pozabili nevednosti. Kadar se zbere mladina, so čez kakšno uro ali dve že mnogi pijani, predvsem dekleta.

Časnike kupujejo zaradi bedastih zgodb, prikazanih z barvnimi risbami. Dva milijona ljudi dan na dan ogleduje na Broadwayu reklamne prizore, predvajane s pomočjo električnih žarnic: nekdo pretepa nedolga, ljudje se smejejo. Zapravljajo denar za mehanično prerokovanje, ki jim napoveduje srečo pri delu in nesrečo v ljubezni. Na pogled so ljudje veseli; ko pa jih bliže spoznaš, spregovoriš: dolgočasje, tegoba, globoka, mračna, znojna tegoba Amerike.

Heinzovih sedem in petdeset omak

Polovico, a kdaj pa kdaj tudi tri četrtine strani v dnevnikih si lasti reklama. Oglašajo vse: zdravilišča in kumare, knjige in delnice, Utrillove pokrajinske slike in svojevrstne posebnosti. Ameriške ceste so ponoči svetle od reklame. Poleg oranžnoredčega zmaja, ki slavi klobaso, je v lučeh portret kandidata, ki bi rad postal senator.

Predvolivna kampanja se le malo razlikuje od navadne reklame: poredkoma govore o programih, o načelih; zato pa volivec izve, da je kandidat očeh štirih angelčkov, da se je sam

povzpел na noge, da ima doma hladilnik povojne izdelave, da kadi cigarete "Chesterfield", da je dober kakor pravi dedek in pri tem skrben gospodar.

Reklame se poslužujejo ne samo senatorji, marveč celo sam gospod bog. Blizu New Orleansa sem videl med barvnimi reklamami citate iz svetega pisma. V sobotnih številkah pokrajinskih dnevnikov je ni manj kakor po dvoje strani oglasov različnih cerkva in sekt, ki vabijo ljudi k svojemu bogoslužju. Naj navedem dva takšna oglasa:

"Bogoslužje bo spremljala prekrasna glasba. Udobje. Buffett."

"Po bogoslužju bomo predvajali barvni film, ki bo reliefno prikazal vnebohod pravičnikov..."

Urednik enega izmed velikih dnevnikov Amerike nas je povabil na zajtrk. Ponosno nam je pokazal razkošni kabinet, okrašen z različnimi fotografijami med katerimi je bil portret Mussolinija z lastnoročnim posvetilom. Nato smo sedli za mizo. Namesto whiskyja ali cocktaila so nam postregli s krasno natisnjeno molitvijo, ki smo jo morali ponoviti pred jedjo. Nad molitvijo je bila naslikana palača, kjer je tiskarna tega dnevnika. Molitev je bila spominek in reklama, vse v enem.

Reklama ima svoje kralje. Reklama ni izbirčna in skromna, zato Douglas Leigh obvešča vse, da je njegova svetlobna reklama na 42. ulici sestavljena iz samih največjih črk na svetu. Slehera črka — visoka petdeset čevljev — dosega pet nadstropij, vsa reklama pa obsega dva tisoč kvadratnih čevljev in tehta 40 ton.

Ko vključiš radio, zaslišiš sredi simfonične glasbe prav zagotovo: Beethovnov koncert prireja uglednim slušateljem trdka, ki izdeluje najlažje, toda najzanesljivejše odvajalno sredstvo. Reklama pogostoma poziva k blagorodu. Tako, postavim, poziva na pomoč razdejani Evropi ali pa na pomoč vladnim vojnim udeležencem. Pa se izkaže, da k temu poziva draguljarska trdka, ki nakupuje briljante.

V mnogih ameriških mestih sem videl naslednjo reklamo:

"Pet sto milijonov ljudi na zemlji strada. Bodite gospodariki! Heinz — 57 omak."

Firma Heinz izdeluje različne konzerve, zlasti ponosna pa je na svojih 57 omak. Začudil sem se, zakaj poziva k človeški vzajemnosti trdka, ki izdeluje omake. Izrekel sem svoje sumnje predsedniku mestne trgovske palače Jacksonu. Ta se je predvsem začudil, kako da ne razumem tako preprostih reči: Rekel mi je: "Heinz je ustrezen slehera reklama. Isti mah pa opravlja človekoljubno delo. Če bi kaj takega podpisal kateri koli senator ali drug politik, ne bi nihče verjel njegovim besedam. Heinz pa je na glasu zelo solidne trdke, ki uživa zaupanje, in če Heinz reče, da Kitajci stradajo, se pravi, da je to čista resnica!"

UREDNIKOVA POŠTA

Piknik SANSovih podružnic

Cleveland, O. — Čes beži z veliko naglico naprej, skoraj smo stopili v toplo poletje, pa se že spustljamo od njega, dnevi se krčijo, sonce izgublja svojo moč in kmalu bo konec piknikovanja, poletnih tur in odihov v naravi.

V nedeljo 11. septembra bo menda eden zadnjih piknikov na rekreacijski farmi SNPJ. Prirejajo ga podružnice SANSa iz Clevelanda, Collinwooda in Euclida. Kot čitamo v časopisih bo obdržan zaključni piknik 18. septembra po ženskem odseku rekreacijske farme. Da se ne bo-

mo kesali, keď j pozneje, v mračnih, dolgih zimskih dneh, moramo pobrati iz poletja vsa ta solnčni poet.

Za one, ki nimajo transportacije bo vozil autobus. Izpred Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. odide ob 1. uri popoldne, nato se ustavi pred Delavskim domom na Waterloo Rd. in pred Slovenskim društvenim domom v Euclidu.

Prebitek te priredbe je namenjen za nakup opreme otroške bolnišnice v Sloveniji. SANSove podružnice so enkrat stopile skupaj za to plemenito delo — stopite skupaj tudi vi, napredna slovenska naselbina! Kot smo v preteklosti priskočili na pomoč za bolne in potrebne v stari domovini, tako dajmo tudi v bodoče. Da so nam za to res hvaležni, govore ponovno njih zasebna pisma. V nedeljo na prostore SNPJ!

Leo. Poljšak

Zahvala

Tem potom se želiva iskreno zahvaliti vsem našim številnim prijateljem, ki so nama priredili tajni "surprise party" ob priliki najine 25-letnice zakonskega življenja, ki sva jo obhajala 23. avgusta 1949.

Nikoli si ne bi mislila, da imava toliko dobrih prijateljev, ki so nama, brez najine najmanjša vednosti, priredili tako lepo party in naju obdarili z lepimi darili ter z vso najboljšo potrebo in zabavo, katere smo se veselili celo noč do ranega jutra.

Dolžnost najina je, da se prav iskreno zahvaliva vsem, ki so se žrtvovali za nas. Posebno pa se morava zahvaliti najini hčerki Ann in zetu Steve Fticar ml., ki sta se trudila za naju. Zahvaljujemo se tudi Mrs. Katie Fticar in Mrs. Anne Bandow za pečivo. Prisrčna hvala vsem našim številnim prijateljem, ki so žrtvovali in se udeležili najine zabave.

Bodi vsem, ki ste nam iskreno li svoje prijateljstvo, izrečena enkrat najlepša hvala. Ostajava vaša zvesta prijateljka do konca najinega življenja.

Bill in Annie Giedroic
1047 E. 72 St., Cleveland, O.

Naročajte, širite in citajte "Enakopravnost!"

Southern Chicken Bread

Southern Chicken Bread is the intriguing name for delicious little corn meal biscuits traditionally served in the southland with fried chicken. The unusual aspect of Southern Chicken Bread is that the biscuits are fried in the drippings after frying chicken. The biscuits rise and bake just as they would in the oven. The wonderful flavor of the drippings permeates the biscuits with a rich chicken goodness.

You'll want to adopt this southern custom of Chicken Bread as a specialty of your house. Southern Chicken Bread is good food at its best.

Southern Chicken Bread
1½ cups sifted enriched flour
½ cup enriched corn meal
3 teaspoons baking powder
1 teaspoon salt
4 tablespoons shortening
¾ to 1 cup milk

Sift together dry ingredients. Cut in shortening until mixture resembles coarse crumbs. Add milk, mixing lightly until mixture is dampened. Turn out on lightly floured board and knead gently a few seconds. Roll out to ¼-inch thickness; cut into diamond shapes, rounds or squares. Place in frying pan in which chicken has been fried (leave only a small amount of fat in the frying pan). Cook over medium heat until delicately browned on under side. Turn and cook on other side. Cooking time about 8 minutes. Serve immediately with fried chicken. Makes 12 to 18 pieces.

BRANISLAV NUŠIČ:

ZAKON

(Nadaljevanje)

Kakor vidite, nas tudi ti odgovori še malo niso približali rešitvi vprašanja in bi morda bilo bolj na mestu, da se otresemo znanosti in se obrnemo k ljudem. Saj je zakon vendarle ustanova, ki jo ustvarja človek in jo človek tudi preživlja,—zakaj tedaj ne bi tudi bil najbolj upravičen soditi o njem! Seveda, težko se je obrniti k vsakemu posamezniku, toda če bi se obrnili na posamezne poklice, bi bili njihovi odgovori—tako vsaj sodim—takšni:

Trgovec: Zakon je združba, ki lahko uspeva le tedaj, ako mlajši v podjetju ne krajejo.

Vojak: Zakon je osvojeno mesto, ki ni nikoli dovolj zavarovano pred sovražnim vdorom.

Duhovnik: Zakon je vsakdanji očenaš, pri katerem je treba izgovarjati samo besede: "tem več reši nas vsega hudega," vendar marsikdo rad dostavi še: "in ne vpelji nas v skušnjavo!"

Zdravnik: Zakon je epidemija,

ki pa že sama vsebuje protistrup. Bolniki se najbolj počutijo ob visoki temperaturi, slabob pa pri normalni. Dieta ni priporočljiva, ker samo poslabša bolezen!"

Sodnik: Zakon je začasna sprava dveh spravih strank.

Lekarnar: Zakon je tableta, pripravljena po nekem zastarelem receptu, pomešana s sladkorjem, da bi jo lažje pogoltnili, pa se kljub temu pogosto zatakne v grlu.

Novinar: Zakon je lep samo kot uvodnik, kadar je—in to je brezpogojno potrebno—brez tiskovnih pomot, ki mu kvarijo smisel.

Knjigarnar: Zakon je knjiga, ki jo ljudje radi čitajo v prvi izdaji, redkeje v drugi,—kadar pa ostari in postane klasična, je brez cene.

Železničar: Zakon je prijeten izletniški vlak, toda samo prvi trenutek, ko teče skozi predor; kmalu zatem postane potniški vlak in še pozneje neznošen tovrni vlak. Trčenja se skoraj redno dogajajo na kretnicah.

Poštár: Zakon je priporočeno pismo, ki je po navadi napačno naslovljeno, in je zanimivo samo, dokler je zalepljeno.

Telefonistka: Zakon je zveza dveh števil, ki se samo dotle dobro razumeta, dokler kak dotikljaj od zunaj ne prekine zveze ali pa—kar se še pogosteje dogaja—dokler se kak tretji ne vplete.

Sportnik: Zakon je skok, pri katerem ni poglavitno, kako visoko skočiš, marveč kako se uloviš na noge. So taki, ki se ulove čvrsto, so taki, ki klečejo na eno ali na obe nogi, so taki, ki padejo, a najpogosteje se dogaja, da se sesedejo na tisti del telesa, ki je predpisan za sedenje.

"Kaj je zakon?"

"Zakon? Da bi bil tisto, kar si ljudje žele, jih mora biti troje..."

"Vem, mož, žena in hišni prijatelj."

"Ne segaj mi v besedo!" se je obregnila izkušnost. "Zakon ustvarja trojica: ljubezen, zaupanje in potrpežljivost. Ali si torej imel kaj ljubezni?"

"Ljubil sem vse ženske."

"To je več kot potrebno. Pa zaupanje?"

"Pri ženi se mi ni nikoli posrečilo, da bi si ga pridobil."

"Sicer pa sta ljubezen in zaupanje resda nekoliko postranski, bolj okrasek zakona. Poglavitna je potrpežljivost."

"To sem pa imel!"

"I, nu, čuj odgovor: zakon je potrpežljivost!"

Jaz sem resda bil potrpežljiv, toda pri tej priči moram priznati, da so me potrpljenja naučili in navadili moji kritiki. Kajti kritiki so me vselej tako žensko zmerjali, da sem stopil v zakon z že utrjeno navado, da prenašam zmerjanje. In tako sem učakal, da skoraj obenem praznujem jubilej književniškega dela in dela v zakonu, samo da ne z enakimi uspehi.

(Konec)

AMERIŠKA IN EVROPSKA OZNAČBA MER

Pri čevljih je razlika v označbi 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali pri ženskih čevljih.

Na primer: če vam pišejo, da želijo čevlje št. 39, to je ameriška mera 6 in pol, št. 40 je 7. št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11.

Ženski čevlji so navadno manjši nego gornje mere. Tako bi na primer: št. 38 bila št. 6, 37 št. 5, 36 št. 4.

Ženske obleke: št. 40 je ameriško 32; 42 je 34; 44 je 36; 46 je 38; 48 je 40 itd., vedno za 8 točk manjše od evropske mere.

Enako je pri deklicah drugačna evropska mera. Št. 38 je ameriško 12; 40 je 14; 42 je 16; 44 je 18 in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa se začneja v Evropi z št. 42, kar je v Ameriki 33; 44 je 34; 46 je 36; 48 je 38; 50 je 39; 52 je 41; 54 je 43 in 56 je 44. (Se vrti med 10 in 11 točk razlike.)

Moške srajce: št. 35 je ameriško 13 in pol; 36 je 14; 37 je 14 in pol; 38 je 15; 39 je 15 in pol; 40 je 15½; 41 je 16; 42 je 16 in pol in 43 je 17.

\$25 TO ANYONE WHO CAN SMELL THIS OPPORTUNITY!

Uncle Sam is offering \$25 (as many twenty-five dollars as you want) to anyone who can smell this opportunity.

And what a solid gold opportunity it is. It can mean money to retire on. A "money's-no-object" vacation with the little woman. A real start toward that complete independence you want when you and your family get old.

And any person with a nose can enjoy this opportunity. Just follow that nose down to your nearest bank, or place of business—and ask about the big Opportunity Drive.

You'll learn that it's the simplest, safest way ever invented to save money for your old age. For every time you invest \$75 in the Treasury Department's Opportunity Drive, you get back a U.S. Savings Bond worth \$100, in ten short years.

A complete, out-of-the-blue gift of \$25 every time you buy a \$100 Savings Bond just because you were wise enough to smell a real opportunity.

Start your own Opportunity Drive today. Start investing in your future independence. Ask any bank or your boss for details.

Zastopniki "Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:

JOHN RENKO

1016 E. 76th St.

UT 1-6888

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:

JOHN STEBLAJ

775 East 236 St.

REDwood 4457

Za newburško okrožje:

FRANK RENKO

11101 Revere Ave.

Diamond 8029

N. J. Popovic, Inc.

IMA ZASTOPSTVO

Chrysler-Plymouth avtov

PRODAJA NAJNOVEJŠE 1949 IZDELKE KOT TUDI RABLJENE AVTE

V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.

8116 LORAIN AVE. ME 7200

NICK POPOVIC, predsednik

MIŠKO KRANJEC

OS ŽIVLJENJA

ROMAN

MARKO MAGDIČ IN NJEGOVA DRUŽINA

(Nadaljevanje)

Ne dolgo potem so mu odpoklicali še tretjega sina. Vojna se ni tako hitro končala, kakor so pričakovali gospodje v mestu in učitelj in žid na vasi. Vojna se je celo predolgo vlekla in iz navadne bitke je postalo nekaj grodega, kar je naposled presegalo obrambo kralja in domovine. Ljudje so začeli sumiti, ali gre res samo še za kralja in domovino.

Kaj je bilo tisto grdo, Marko ni nikoli dognal.

Tedaj je prišlo sporočilo, da je Ivan padel. Smrt je prvič poslegla neposredno v njegovo družino. Žena je jokala. Ženske, je mislil Marko, to stvar takoj in preprosto dojamajo. One vidijo samo smrt, dejstvo, da Ivana ne bo več domov. Ta smrt ni taka, kakor če kdo starih umre doma v postelji. Tedaj so že vsi pripravljeni na njegovo smrt. Nihče več ne upa, da bi ga rešil. Hudo je samo zato, ker vsi vedo, da ga ne bo več med nami. Am-

pak, takale nagla smrt! Tak zrel, že dorasel mož kakor je bil Ivan, včeraj še zdrav, danes pa mu je krogla prevrtila srce. Nič več ga ne bo in nihče ne bo vedel za njegov grob; to je druga stvar.

Poslej so mislili s strahom na vojno. Vsak dan so nezaupno s pogledi spremljali starega poštarja, ki je z veliko usnjeno torbo na rami pijan kolovratil po kolnikih in klical imena. Magdičevi so čakali, kdaj zopet priinese mrtvaški list. Zdaj so mislili na Jožka. Poštar je bil star, drugače sposoben človek. Če je bilo navadno pismo, je kričal s kolnika, vrgele pismo prek plota, zabavljal na dekleta, ki so ga nadlegovala z vprašanji. To je storil vedno, kadar ni nosil smrti se seboj. Potem je še počakal, če ga je kdo povabil na kozareček žganjice in šele nato kolo-

vratil dalje. Ako pa je kdo padel, se je priplazil v hišo kakor maček. Zdelo se je, da tedaj ni tako pijan, dasi ni bilo spraviti iz njega nobene prave besede. Momljal je in naposled iztisnil iz sebe:

"Mislim, da je vaš padel." Odprl je veliko torbo, dolgo iskal med pismi, nato izročil list in se tiho in hitro pobral, kakor bi bil on kriv, če kdo pade.

In potlej je padel Jožko.

Kajpa, žena je tulila kakor za Ivanom. In vendar se tu ni dalo nič pomagati. Treba se je bilo vdati. Marko se je vdal, vendar si ni mogel kaj, da ne bi vse stvari znova razmisli. A zdaj ne več tako mirno kakor nekdanj. Nagrmadilo se je toliko stvari, da tudi Marko ni mogel več prenašati. Odšel je včasih v mesto, kjer je popival. Tam je začel

ZAVAROVALNINO

proti ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite: ENdicott 0718

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St. HE 2730

Put more opportunity in your future! Invest in U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

ustrelijo, ker je hujskal k uporu.

"Tako?" je vprašal Marko. "K upor sem hujskal? Ne, tega nisem storil in mi je žal, da nisem." Očitali so mu, da je anarhist; premišljal je to besedo; ugajala mu je, dasi ni vedel, kaj pomeni. Toda za njo se je moral skrivati nekaj posebnega.

Tiste mesece, ko je bil zaprt, ni prav nič vedel, kaj se godi po svetu. Tudi ga ni skrbelo. Dva sinova sta mu padla, tretji je na fronti in je morda že tudi mrtev. Naposled bo vojna trajala toliko časa, da padejo vsi njegovi otroci in potlej naj si cesar sam dela deco, da jih bo pošiljal na fronto, on, Marko, je že prestar za to. Na dom ni hotel misliti. Tam je bilo dosti bede, veliko preveč. Zdaj nimajo kaj jesti, to je vedel. Od kod pa naj dobijo skorjico kruha? Saj

jim ga on ne more zaslužiti. Ana je sicer odšla v mesto služiti, vendar je dobro, če se sama preživlja. Čakal je samo, da ga povedejo v gozd in ustrelje. O tem je zelo hladno mislil. Ustreliti človeka—to ni nič posebnega. Biti ustreljen—tudi to ni nič posebnega. Potrpeti je treba tistih nekaj trenutkov, ko te vlečejo zvezanega, ko te postavijo k deblu in ti zavežejo oči. Potem še nekaj trenitkov, da se oni, ki ti je zavezal oči, umakne. Slišal boš njegove korake, potlej bo nekaj časa tiho, odprle se bodo cevi, ampak poka najbrž več ne bi slišal. In to je prijetno.

Nekega dne mu pa neki jetnik pove, da se bodo uprli.

"Kaj?" je rekel Marko. "Kdo se bo uprl, proti komu in zakaj?"

(Dalje prihodnjé)

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

ČETRТА KNJIGA

(Nadaljevanje)

— Saj sem vam enkrat že rekel! Ne tiščite za menoj, sicer vas ukažem postaviti na breg! Kaj ste ob pamet! Kam vraga, pa naj denemo vašo šaro? Kaj ste slepi? Ne vidite, kaj se godi? E, vi pa tista vaša ropotija! Kar, prosim, pritožite se, čeprav samemu generalu Denikin! Če sem rekel, da ne morem, potem ne morem, ali razumete ruski?!

Ko se je otepal vsiljivega uradnika in je prišel mimo Grigorija, mu je ta zastavil pot, pritaknil roko k ščitku čepice in razburjeno vprašal:

— Ali častniki lahko upajo na vkrcanje?

— Na ta parnik — ne. Ni prostora.

— Na katerega pa?

— Vprašajte v uradu za evakuacijo.

— Tam sva bila, a nihče ni česar ne ve.

— Jaz tudi ne vem, spustite me!

— Pa vendar natovarjate šestindeseto baterijo! Zakaj za nas ni prostora?

— Spu-sti-te, vam pravim! Jaz nisem obveščevalna pisarna! — Polkovnik je poskusil lahno odriniti Grigorija, a ta je trdo stal na nogah. V očeh so mu zagorele in ugasnile modrikaste iskricke.

— Zdaj vam nismo več potrebni? Poprej pa smo vam bili dobri? Varujte roko, mene ne boste premaknili!

Polkovnik je pogledal Grigoriju v oči in se ozrl; Markovci,

stoječi na mostišču, so s prekritimi puškami komaj zadrževali pritiskajočo trumo. Polkovnik je gledal mimo Grigorija in utrujeno vprašal:

— Iz katere edinice ste? ...

— Jaz sem iz devetnajstega donskega, drugi so iz raznih polkov.

— Koliko vas je vseh?

— Deset mož,

— Ne morem. Ni prostora.

Rjabčikov je videl, kako je Grigoriju vzdrgelata nosnica, ko je polglasno rekel:

— Kaj pa modruješ, nesnaga? Uš zaledna! Pri priči nas spusti, če ne ...

— "Zdajle ga bo Griša upilil!"

— Je s srditimi zadovoljstvom pomislil Rjabčikov, ko pa je videl, kako sta si dva Markovca s kopiti napravila pot skozi množico in hitela pomagat polkovniku, je svareče potegnil Grigorija za rokav:

— Ne spuščaj se z njim, Pantelevič! Pojdiva ...

— Vi idiot! Odgovarjali boste za svoje vedenje! — je rekel prebledeli polkovnik, se obrnil k prišedšima Markovcema in pokazal na Grigorija:

— Gospoda! Primita tegale božjastnika! Tu je vendar treba napraviti red! Nujno sem klican h komandantu, tukaj pa moram poslušati vse mogoče ljubeznivosti od vsakršnih ...

— in je naglo smuknil mimo Grigorija.

Visok Markovec s poročniški mi naramkami na sinjem krznem suknjiču, s skrbno pribiti-

mi angleškimi krčicami je stopil tikoma h Grigoriju.

— Kaj želite? Zakaj motite red?

— Prostor na parniku, vidite, to želim!

— Kje je vaša edinica?

— Ne vem.

— Imate listine?

Drugi stražar, mlad dečko z debelimi ustnicami in ščipalnkom, je s baskom v dva cepa dejal:

— Treba ga je odpeljati v stražarnico. Ne zgublajte časa, Visocki!

Poročnik je pazno prebral Grigorijevo potrdilo in ga vrnil.

— Poiščite svojo edinico. Svetujem vam, da odidete od tod in ne ovirate vkrcavanja. Povelje imamo: prijeti vsakega, ne glede na njegov poklic, ki bi pokazal nediscipliniranost in oviral natovarjanje. — Poročnik je trdo stisnil ustnice, počakal nekaj sekund, se ozrl po Rjabčikovu, se nagnil h Grigoriju in zašepetal: — Lahko vam nasvetujem: pomenite se s poveljnikom šestindesete baterije, stopite v njihovo vrsto in prišli boste na parnik.

Rjabčikov je slišal poročnikovo šepetanje in vzradovano rekel:

— Pojdi h Karginu, jaz pa jo urno uberem po fante. Kaj naj vzamem izmed tvojih stvari razen vrečke s perilom?

— Pojdiva skupaj, — je ravnodušno rekel Grigorij. Na poti sta srečala znanega kozaka — domačina iz vasi Semenovskega. Na velikanskem vozu je peljal v pristanišče grmado pečenega kruha, pokritega s ponjavo. Rjabčikov je poklical rojaka:

— Fjodor, pozdravljen! Kam pelješ?

— A-a-a, Platon Grigorij Pantelevič, pozdravljen. Svoj polk preskrbujem s kruhom za na pot. Komaj smo spekli, če ne, bi morali na poti samo kašo natepati ...

Grigorij je stopil k vozu, ki se je ustavil, in vprašal:

— Ali imaš kruh stehtan? Ali prešet?

— Kateri vrag bi ga neki štel? Kaj bi mogoče kruha rada?

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

— Rada.

— Jemlj!

— Koliko lahko?

— Kolikor moreš, mi ga imamo dovolj!

Rjabčikov je začudeno gledal, kako je Grigorij jemal hlebček

za hlepčkom zato ga ni strpe-

lo in je vprašal:

— Hudiča, kaj ga pa toliko nabiraš?

— Treba je, — je kratko odgovoril Grigorij.

Izprosil si je pri vozniku dve vreči, spravil vanj kruh, se zahvalil za uslugo, se poslovil in velel Rjabčikovu:

— Primi, bova nesla.

— Menda ne misliš tukaj prezimiti? — je posmehljivo pobral Rjabčikov in vrgel vrečo na pleča.

— To ni zame.

— Za koga pa?

— Za konja.

Rjabčikov je ročno vrgel vrečo na tla in zmeden vprašal:

— Šališ se?

— Ne, res.

— To pomeni, da ... kaj si jo pa uganil, Pantelevič? Če misliš ostati, potem razumem?

— Pravilno razumeš. Nu, vzemi vrečo, pojdiva. Treba je k njemu krmiti, če ne, bo vse jasli razgrizel. Konj bo še prav prišel, da ne bo treba peš služiti.

Noter do stanovanja je Rjabčikov molčal, nekaj krehal in popravljal na rami vrečo; ko sta prišla do lese, je vprašal:

— Boš fantom povedal?

— In ne da bi počakal na odgovor, je z rahlim odtlenkom užaljenosti v glasu rekel: — To si jo bistro uganil ... Kaj pa mi?

— Kakor hočete, — je narejeno malomarno odgovoril Grigorij. — Če nas ne vzamejo, če ni prostora za vse, pa ni treba! Kaj, hudiča, pa se mi je treba vsiljevati jim! Ostanimo. Poskusimo srečo. Tak pojdi no, kaj pa si se zataknil med vrati?

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

— Tule, pri takemle pogovoru, kaj bi ne obtičal ... Saj jih one, vrat, še ne vidim ne. Nu, lepa reč! Zdajle si me, Griša, kakor z betom po glavi mahnil. Kar pamet mi je odpovedala. Jaz pa sem si mislil: "Pes si ga vedi, zakaj za kruh prosja-

čih? Bog ne daj, da mi to posnemajo, druga mi do svetega nikoli ne zraste ...

Prohor in drugi kozaki so se vrtnili šele pod večer. Jermakov je prinesel velikansko bučo špirita, Prohor pa vrečo neprodušno zaprtih hrušk s kalnorumenom tekočino.

— Tole smo pridelali! Za vso noč bo dosti, — se je pobahal Jermakov, pokazal na bučo in pojasnil: — Naleteli smo na vojaškega zdravnika, poprosil nas je, naj mu odpeljemo v pristanišče iz skladišča zdravila. Težaki ne marajo delati, samo kadeti so iz skladišča vlačili, nu, pa smo še mi porivali. Zdravnik nam je s špiritom poplačal pomoč, tele hruške pa je Prohor nakradel. Bog ne zadeni, nič ne lažem!

— Kaj pa je v njih? — je bil radoveden Rjabčikov.

(D